





# ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ [ΤΕΛΟΣ]



Όλη τη νύκτα εκείνη, ο Νάσος, ή γυναίκα του και τα παιδιά του έμαζευαν από χάμω τής λίρας και τής ένα-ναν στήλες-στήλες επάνω στο τραπέζι. Φαντασθήτε τί πολλές ήταν, που μ'αυτή την εργασία εξημερεύθηκαν! Και τό πρωί έφυ- γαν από τό χωριό των. Έπιήσαν στο συμβολαιο- γράφο τής γειτονικής πόλεως, αγοράσαν ένα μεγαλο- πρεπή πύργο που ήταν εκεί-κοντά, και μπήκαν μέσα. Νά κατοικήσουν ντυμένοι, με λαμπρότατα ρούχα. Από

τότε άρχισαν νά ζούν σαν βασιλιάδες, έκαναν ό,τι τους άρεσε, έτρωγαν κι έπιναν όλη μέρα, και δέν έβγαίναν έξω παρά με τ' άμάξι. Άρ- χισαν όμως νά γίνωνται υπερήφανοι και σκλη- ροί προς όλους τους πτωχούς ανθρώπους.



Άν κανένας ζητιάνος έτολμούσε νά μπή στον πύργο τους, τον έδιωχναν αλύπητα! κι' άν δέν έφευγε άμέσως, εξαπο- λούσαν έναντιόν του τό σκυλιά.

Μιά μέρα, εκεί που ο Νάσος έτρωγε στο χρυσοστόλι- στο τραπέζι του, μπήκε ένας ζητιάνος και γύρεψε ταπεινά ένα κομμάτι ψωμί. 'Ο Νάσος όμως, καταβρυχημένος που

τόν άφισαν νά μπή, τον έσπρωξε απότομα. Άμέσως όμως ο ζητιάνος μεταμορ- φώθη 'ς έναν έυμορφο νέο. — «Σάν την άλλη φορά, είπες, θά λάθης την άμοιή- που σου άξίζει». Κι' έπλησίασε μιά λάμπα 'ς ένα παραπέτασμα, που πήρε φωτιά. 'Ο Νάσος δέν πρόφτασε νά τό σβύσει, κι' όλος ο πύργος—θαύμα!—κάηκε στη στιγμή κι' έγινε στάλη. Μόλις πρόφτασαν νά σωθούν οι άνθρωποι με τά ρούχα που φο- ρούσαν. Κι' έτσι τιμωρήθηκαν για την υπερήφανεια και τη φιλαργυρία τους.

## ΤΡΕΙΣ ΥΙΟΙ

Μία φορά ένας πατέρας έχάρισε στο παιδί του ένα κτηματάκι και του είπε: «Νά ζής όπως έγώ, για νά ευτυχήσης στο βίο σου».

'Ο υιός έπήρε τό δώρον, έφυγε μα- κρύνει κι' έζησε από κείνη την ήμέρα με γλέντια και χαρές. 'Ο πατέρας με διέ- ταξε» έλεγε «νά ζώ όπως αυτός» αυ- τός όμως ζή ευάρεστα, λοιπόν θά τον μιμηθώ! » Έτσι έπέρασε ένα, δύο, δέκα, είκοσι έτη. Έξώδευσε όλα, όσα είχε λά- βει και δέν έκράτησε τίποτε. Έπειτα έγύρισε στον πατέρα του και τον παρεκά- λησε νά τον βοηθήσει» αλλά αυτός τον έδίωξε. 'Ο υιός έπροσπάησε νά συγκι- νήσει τον πατέρα του, άλλ' αυτός έμεινε κούφρος στις παρακλήσεις του. Τότε άρ- χισε νά τον τινατεύη για συγχώρεσι, έπει- δη ένόμιος πώς τον είχε προσβάλη. Άλλα κάλλι ο πατέρας έμεινε άκαμπτος.

Τώρα ο υιός άρχισε νά επιπλήητι τον πατέρα του: «Έβαν αυτή την φορά δέν θέλεις νά μου δώσης τίποτε, γιατί τότε

μου έκαμες τό δώρο εκείνο, και συγχρό- νως μου είπες ότι θά μου φθάσει για όλη μου τη ζωή; Όλες αι χαρές και αι δια- σκεδάσεις δέν είνε τίποτε έμπρός στις ταλαιπωρίες, που υποφέρω τώρα. Ποιος όμως πταίει; Σό! Έπρεπε νά γνωρί- ζεις, ότι ή καλοπέρασι με βλάπτει. Δέν με άπέτρεψες από τον κίνδυνο. Μου εί- πας μόνο «νά ζής όπως έγώ και θά ευ- τυχήσης». Αυτό έκαμα. Σό είχες παρα- δοθή στις διασκεδάσεις κι' έγώ σ' έμι- μήθηκα... Άλλά ένφ' ου είχες αρκετά μέσα για τέτοια ζωή, έμένα δέν μου έ- φθασαν... Δέν είσαι πατέρας! άλλα είσαι ένας άπατεών, είσαι ο έχθρός μου! Κα- ταραμένη νάναι ή ζωή μου! Καταρα- μένος νάσαι και σ' ου που μ' έγέλασες! Δέν θέλω τίποτε πλέον νά ξεύρω για σε, σε μισώ...»

Παρόμοιο δώρον έκαμε ο πατέρας και εις τό δεύτερο παιδί του. Τού είπε μόνον: «νά ζής όπως έγώ για νά ευτυχήσης». 'Ο υιός δέν έμεινε πολύ ευχαριστημένος με

τό δώρον αυτό, άν και ήταν απαράλληλο το με τού αδελφού του. 'Ηξευρεν ήδη, τί έπαθε ο μεγαλύτερος αδελφός του και έσκέφθηκε με τί τρόπο θ' άπέφυγε νά γίνη και αυτός πτωχός. Έννοησε πώς ο αδελφός του παρεξήγησε την παραγγε- λία του πατέρα του «νά ζής όπως έγώ» και ότι δέν πρέπει μόνον νά διασκεδάη κανείς. Έσυλλογιέσαο με ποια μέσα θά ήμπορούσε νά διπλασιάσει την περιου- σιαν του, επάσχιζε νάποικήση, ένα νέο κτήμα, ίσο με τό ιδιόν του, δέν ήμπο- ρούσε όμως νά τό κατορθώσει.

Τότε έπήγε νά συμβουλευθη τον πα- τέρα του. Αυτός όμως δέν τού είπε τί- ποτε. 'Ο υιός ένόμισε, ότι ο πατέρας του δέν ήθελε νά του είπη τό μυστικόν της ευτυχίας του, κι' έπροσπάησε νά ευρη όλα τά μέσα με τ' όποια ο πατέρας του έγινε πλούσιος. Έμάλευσε όσα ήμ- πορούσε πράγματα, άλλα του εφαινότο όλίγη. Για νά κρύψη την πλεονεξία του, έπέρασε όλο τό βίο του με στερήσεις και σε κάθε περιστάσει έλεγε, ότι ο πατέ- ρας του δέν τού έδιδε τίποτε, ότι δθην

δλ' αυτά τα είχε κερδίσει μόνος του, ότι άλλος στον ίδιο χρόνο θά έκέρδιζε πε- ρισσότερα. Έτσι έμιλούσε ο δεύτερος υιός, έως ότου ή πατρική περιουσία του άρχισε νά εξαφανίζεται. Κι' όταν έχασε όλα όσα είχε, —δέν τού έμεινε τίποτ' άλλο παρά ο θάνατος, — αυτοκτόνησε.

Και εις τό τρίτο παιδί του έχάρισε ο πατέρας ίσο κτήμα και είπε: «νά ζής ό- πως έγώ, για νά ευτυχήσης». Χαρούμε- νος διά τό δώρον, έφυγε και ο υιός αυτός από τό πατρικό σπίτι. Έσκέφθη πολύ διά την σημασία των πατρικών λόγων, ένφ' συγχρόνως είχαν έμπρός του την τύχη των δύο αδελφών του.

«'Ο μεγαλύτερος αδελφός μου, έσκέ- φθηκε, ένόμιζεν ότι: όπως ζή ο πατέ- ρας, σημαίνει νά ζή με διασκεδάσεις και γλέντια, και γι' αυτό έχασε όλα όσα είχε. 'Ο δεύτερος αδελφός μου, παρε- ξηγήςας τά λόγια του πατέρα, έπίσης κα- τεστράφη. Τι λοιπόν σημαίνει «νά ζής, όπως έγώ;» Και ανεκάλεσε εις την μνή- μην του όλα όσα ήξευρε για την ζωή του πατέρα του. Και κατάλαβε, πώς ένα πράγμα μόνον ήξευρε γι' αυτή: ότι μέ- χρι της γεννήσεώς του τίποτε δέν ήταν προετοιμασμένο γι' αυτόν, ότι αυτός δέν υπήρξε πριν, ότι ο πατέρας του τον έδη-

μιούργησε, τον έθρεψε, τον ανέθρεψε, του έκαμε χίλιων ειδών ευεργεσίες και τού είπε τέλος: «Νά ζής όπως έγώ, για νά ευτυχήσης».

'Ηξευρε, ότι ο πατέρας του είχε κάμη τά ίδια και για τούς αδελφούς του και παρετήρησε, ότι μέσα σε αυτό εύρί- σκετο εκείνο που ήμπορούσε νά μάθη από τον πατέρα του. 'Ο, τι έγνωριζε για την ζωή του πατέρα του, ήταν ότι ο πα-τέρας είχε ευεργετησει και αυτόν και τούς αδελφούς του. Και τότε έννόησε τί έσήμαιναν οι λόγοι του πατέρα: «νά ζής όπως έγώ». 'Όπως ο πατέρας νά ζήση, ήταν: νά ευφραίνεται τον πλησίον.

Και όταν έσκέφθηκε έτσι, ήλθεν ο πα-τέρας του και τού είπε: «Τώρα θά είμεθα πάλιν μαζί ευτυχημένοι. Πήγαινε σε όλα τά παιδιά μου και πές εις αυτά τί σημαίνει «νά ζή κανείς όπως έγώ», και ότι θά ευτυχίσουν αληθινά, άν ακολου- θήσουν τό παράδειγμα μου».

'Ο τρίτος υιός έπήγε και διηγήθηκε όλα εις τούς συντρόφους του και από τότε κάθε υιός χαιρεί, όταν λάβη τό με- ριδιόν του, όχι διότι παίρνει μεγάλο κτήμα, άλλα διότι ήμπορεί νά ζή όπως ο πατέρας και νά γίνη ευτυχής!...

‘Ο πατέρας—είνε ο Θεός,—οι υιοί—οι άνθρωποι—ή ευτυχία—ή ζωή μας.

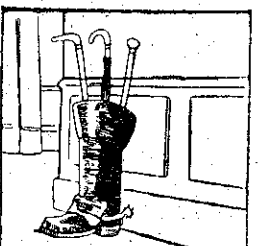
## ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

### Γιγαντιαία άγκυρα



‘Η άγκυρα αυτή εύρίσκα-ται επάνω εις ένα λόφον της ‘Ιαπωνίας, πλησίον του Κολιέ, και είνε σχηματι- σμένη από μι- κρά πεύκα, φουτευθέντα έπίτηδες πρό τινων ετών, εις ανάμνησιν μιās ναυτικής έπιθεωρή- σεως, την όποιαν έκαμεν εκεί ο Αυτο- κράτωρ της ‘Ιαπωνίας.

### Πρωτότυπος όμβρελλοθήκη



Ένας ζω- γράφος του Λονδίνου, κα- τέχων μιαν μπότταν πα- λαιών ταχυ-δρομικόν ά- μαξηλάτ ο,υ, έποχής Λου- δωβίτου ‘ΙΕ', έσκέφθη νά την μεταποίηση εις όμβρελ-

λοθήκη. Την έφώδιασε λοιπόν από μέσα με έν δοχείον μετάλλινον και την έθαλεν εις την είσοδον του ατελιέ του, διά νά τοποθετούν οι έπισκεπτάι τās όμβρέλλας και τά μπαστούνια των!

### Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί Παιγνιον

‘Εστιάη υπό Βάγγου Παπακωνσταντίνου

ΡΟΣ	ΜΗ	Α	ΛΟΣ
ΝΑ	Ι	ΦΗ	ΜΟΡ
ΣΥ	ΓΟΣ	ΟΣ	Α

Νά συναρμολογηθού ναι άνωτέρω συλ- λαβαί, ώστε νάποτελεσθούν πάντε νήσοι του Αιγαίου.

**Αήλωσις:** Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τās ‘Α- θήνας, τās Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, ήμπορεί νά στείλη την λύσιν εις τό γραφετόν μας (38, όδός Εύριπίδου), συνοδεύων την απο- στολήν του με **μιαν δεκάραν ή με ένα δε- κάλεπτον γραμματόσημον.** Τά όνόματα δ- λων των αυτών θά δημοσιευθούν. Αναλόγως δέ του ποσού τό όποιον θάποτελεσθή, θά έγγρα- φωμεν και πάλιν **διά κλήρου** μερικούς λότας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως **δωρεάν.**

Οί άνθρωποι νομίζουν, ότι ήμπορούν νά ζήσουν μόνον των, χωρίς Θεόν, πα- ριστάνουν την ζωήν ως μιαν αδιάκοπη σειρά γλεντιών και διασκεδάσεων, δια- σκεδάζουν και απολαμβάνουν την ζωήν. Όταν όμως έλθη ή ώρα του θανάτου του, δέν δύναται νά έννοήσουν, διατι τός έδόθη ή ζωή, ή όποια τελειώνει με τούς πόνους του θανάτου.—Οί άνθρωποι αυτοί πεθαίνουν με μιά κατάρα κατά του Θεού στο στόμα.

Είνε ο πρώτος υιός. Άλλοι θεωρούν ως σκοπόν της ζωής των, τό νά γνωρίζουν όλα μόνον αυτοί, τό νά είναι μόνον αυτοί τελειοί, και έξο- δεύσουν όλην την δύναμιν των δι' αυτόν τον σκοπόν, νά προετοιμάσουν δηλαδή μιá νέα καλλίτερη ζωή. Ένώ όμως κά- μνουν αυτό, τό χάνουν, άπομακρύνονται πολύ άπ' την ευτυχία.

Είνε ο δεύτερος υιός. Οί τρίτοι τέλος λέγουν: ‘Όλα όσα είξεύρομεν από τον Θεόν, είνε νά κά- μνωμεν εις τον πλησίον μας έκείνο τό όποιον άρέσει σε μās.

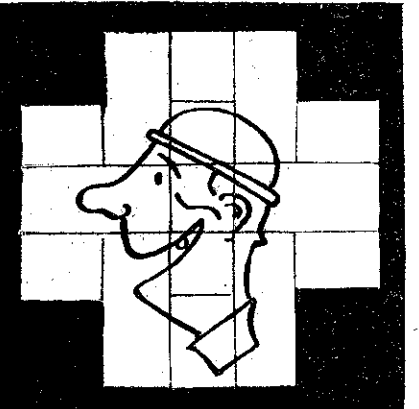
Και όταν φθασουν εκεί, κατεβαίνει ο Θεός και λέγει: ‘Αυτό είνε έκείνο, τό όποιον έγύρευα από σας. Νά ζήτε, νά πράττετε όπως έγώ, για νά γίνετε ευτυχής»...

(Μετάφρασις ‘Αγγέλου Βαρβαγιάνη) ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ

### Λύσις του Παιγνίου του 37ου φυλλαδίου.

Αί ζητούμεναι λέξεις είνε: Λαρκος, τίγρις, ύαινα, ρινόκερως, λεοπάδαλις.

Έδου και ή λύσις του Παιγνίου, τό όποιον έδημοσιεύθη, εκτός Διαγωνισμού, εις τό προηγούμενον φύλλον:



Ότω θά συναρμολογηθού αι έξ ται- νιαί διά νάποτελεσθή τό κομικόν πρό- σωπον.



